

Egyes amerikai tábornokok kirohanása nem szolgálja a küszöbönálló tárgyalások sikerét

— állapította meg Malinovszkij marsall, a Szovjetunió honvédelmi minisztere

Malinovszkij marsall, a Szovjetunió honvédelmi minisztere cikket írt a Pravda szombati számában. Megállapítja, hogy most, amikor a nemzetközi feszültség enyhülése tapasztalható, amikor közeledik a tárgyalások időpontja, az Egyesült Államokban egyes tábornokok egyre-másra adnak kardcsörtető nyilatkozatokat. Ezek a méltatlan kirohanások megdöbbentést keltenek — írja Malinovszkij marsall —, mert nem szolgálják a küszöbönálló tárgyalások sikerét.

A Szovjetuniót nem először fenyegetik az amerikai katonai vezetők — folytatja Malinovszkij. — De a szovjet nép idegei erősek. Az amerikai tábornokok kardcsörtetése elsősorban az Egyesült Államok józan lakosságát nyugtalanítja, hi-

szen elmúlt már az az idő, amikor Amerika sebezhetően volt. Ha valaki, úgy az amerikai tábornokok tudhatnák, hogy a Szovjetunió legalább olyan erővel űthet vissza, mint amekkorával fenyegetik.

Végezetül Malinovszkij marsall megállapítja, hogy a tábornokok harcias kijelentései az amerikai fejvergyárosok aggodalmát tükrözik. Ezek a rakéta- és bombagyárosok attól félnék, hogy a feszültség enyhülése megfosztja őket mesés profituktól. Az amerikai katonai vezetők vegyék figyelembe, hogy ha az imperialisták új világháborút robbantanak ki, ez a háború kétségkívül az utolsó lesz és a kapitalista világ teljes vereségével végződik — fejezi be cikkét Malinovszkij marsall, a Szovjetunió honvédelmi minisztere.

Tibet népe a rend helyreállítására törekszik

— mondotta a pancsen láma nyilatkozatában

A pancsen láma tiszteletére szombaton díszvendéget adott Kanszu tartomány népi tanácsa.

Teng Pao-san tartományi kormányzó szívvelyesen üdvözölte a pancsen lámát a városba érkezése alkalmából, majd

a pancsen láma köszönetét fejezte ki Kanszu tartomány különböző nemzetiségeinek, a tibeti népnek adott támogatásáért.

A láma rámutatott, hogy az anyaország minden területén elért fényes sikerei és az összes nemzetiségek boldog élete meggyőzően bizonyítja a szocializmus felsőbbiségét. A láma hangzott, hogy

Tibet népe és hazafias elemei a kínai népi felszabadító hadsereg Tibetben állomásozó egységeivel együtt a lázadás elfojtására és a rend helyreállítására törekszenek,

hogy azután rövidesen megvalósulhassanak a reformok és Tibet a szocializmus útjára léphessen.

A genfi értekezletre készülnek

Moszkvában, Washingtonban, Londonban, Párizsban

Adenauer köztársasági elnökjelöltségéről cikkezik a világsajtó

Nem egészen egy hónap múlva, május 11-én Genfben összeül a külügyminiszteri értekezlet öt-vább is eltart, és hogy a csúcsertekezletre éppen abban az időben — valószínűleg augusztus második felében — kerül sor, amikor Adenauer már nem lesz a nyugatnémet politikai élet legnagyobb hatalmát jelentő kancellári tisztségben — mindennek figyelembevételével tudjuk csak felmérni az Adenauer szerepcseréje következtében előálló bonni dilemmákat. E dilemma lényege röviden az, hogy a merev nyugatnémet külpolitika legtipikusabb képviselője akkor »lép le«, vagy pontosabban: akkor »bukik feljelle« — ahogyan elnökké jelölését néhány világglap találoán jellemezte —, amikor politikáját az összeomlás veszélye alapjaiban fenyegeti.

Amikor kedden, április 7-én a rádiók világáig röptették a hírt, hogy a Kereszténydemokrata Unió, a bonni kormánypárt elnökét, Adenauer kancellárt jelölte a július elseji köztársasági elnökválasztásra, Washingtonban, Párizsban és Londonban legalább annyira meglepődtek mint Bonnból és az egész világon. S azóta a Kereszténydemokrata Unió, Adenauerrel az élen, hiába kísérel meg elhitetni a világgal, hogy a köztársasági elnöki tisztség jelentősége nem kevesebb, mint a kancellári tekintély: a tény az, hogy Adenauer — félreállították. Nem arról van szó tehát, hogy a Kereszténydemokrata Párt csak Adenauer tudta volna, mint esélyt szembeállítani a szociáldemokrata és az elnökválasztáson szintén induló Carlo Schmid professzorral szemben, hanem arról, hogy — saját pártjának is elege volt belőle.

Erre mutat az a drámai rövidség, amely a Kereszténydemokrata Unió elnökének döntését jellemezte. A pártelnökség ülésének egy órási szünete is elegendő volt ahhoz, hogy az elnök-választás tagjai — mint a Daily Express című angol lap írja — lázas telefonálgatással összekövacsolják a százszázalékos támogatást Adenauer kérésére. Amikor azután

Perényi István a gazdasági és kulturális építés irányába. Rendkívül tömören és világosan meghatározza az itt idézett rész a legfontosabb teendőket és problémákat. Nézzük kissé részletesebben. Az idézett legfontosabb része, hogy a szocialista társadalom öngazgatásává. Mit jelent ez? Azt, hogy az állam, amely lényegében a társadalomtól külön álló szerv volt, fokozatosan megszűnik, és helyébe a társadalom öngazgatása lép. Ez a társadalmi öngazgatás pedig azt jelenti, hogy nem lesznek külön hatalmi, bírósági, gazdasági, kulturális stb. szervek, hanem ezeknek a feladatoknak az elvégzését, a társadalom irányítását közvetlenül a kollektívák, közvetlenül a társadalom, s a ami a legfontosabb, a társadalom legszélesebb rétegei végzik. Vagy ahogyan Hruscsov elvtárs mondja: a nép közvetlenül fogja intézni a társadalom ügyeit.

Ahhoz, hogy ez, tehát a kommunista társadalom öngazgatása bekövetkezhesen, a szocialista állam fejlesztésével kapcsolatban egy sor fontos feladatot kell megoldani.

Mindenekelőtt, mint a XXI. kongresszus határozata is megállapítja, a szocialista állam fejlődésének a főirány, hogy társadalmi méretekben minél jobban mélyüljön és szélesedjen a demokrácia, ami egyet jelent azzal, hogy a közérdeklő társadalmi ügyek irányításába és eldöntésébe minél több állampolgárt, végső soron az egész népet be kell vonni. Ebből a szempontból különösen nagy szerepük lesz a szovjeteknek és a tömegszervezeteknek. Az állam bizonyos funkciók elvégzését egyre nagyobb mértékben adja át a különböző társadalmi szervezeteknek. Ilyen funkciók például a lakosság kulturá-

Társadalmi tanulmányi ösztöndíj

az egyetemi, főiskolai és középiskolai tanulmányok folytatásának elősegítésére

A Magyar Közlöny mai száma közli a forradalmi munkás-paraszt kormányrendeletét társadalmi tanulmányi ösztöndíj létesítéséről.

A rendelet bevezetésében megállapítja: a munkásosztály vezető szerepének biztosítása és erősítése érdekében különösen fontos, hogy az értelmiségi pályákra és az egyéb fontos állások betöltésére kiképzett fiatalok között tovább növekedjen a munkás-, valamint dolgozó parasztszülők gyermekeinek aránya.

Ezért a kormány a SZOT-tal egyetértésben elrendeli, hogy társadalmi ösztöndíjban lehet részesíteni azokat, akik — nappali tagozaton — egyetemi, főiskolai, akadémiai, tanítóképző-óvónőképző intézeti, vagy középiskolai tanulmányokat kívánnak folytatni.

Kik kaphatnak és adhatnak társadalmi ösztöndíjat?

Ösztöndíj egyetemi végzettség megszerzésének elősegítésére csak annak adományozható, aki a 30. életévét még nem haladta meg és az érettségi (képesítő) vizsgán legalább közepes tanulmányi eredményt ért el, középiskolai végzettség megszerzéséhez pedig annak, aki a 18. életévét nem haladta meg és az általános iskola VIII. osztályát legalább közepes tanulmányi átlageredménnyel végezte el.

A dékán, illetőleg a középiskola igazgatójának hozzájárulásával II., vagy magasabb évfolyamú hallgató (középiskolai tanuló) is részesíthető ösztöndíjban — korhatárra való tekintet nélkül —, ha az előző tanévben tanulmányi átlageredménye legalább közepes volt.

Ösztöndíj az igazgatói alap, a nyereségrészesedés, vállalatfejlesztési alap, a költségfejlesztési hozzájárulás, a tanácsai vállalatok nyereségbelfizetéséből képzett tanácsai érdekeltség, illetőleg a termelőszövetkezeti szociális és kulturális alap, társadalmi szervezeteknél pedig a saját bevételű források terhére adományozható.

Ösztöndíjat a tanácsok, az állami vállalatok és gazdaságok, gépállomások, a termelőszövetkezetek, a szövetkezeti szervek, a társadalmi szervezetek, valamint az előbb felsorolt pénzügyi forrással rendelkező, állami költségvetésből gazdálkodó szervek adományozhatnak, elsősorban munkás-, vagy dolgozó parasztszülők politikailag és erkölcsileg kifogástalan magatartású gyermekei részére.

Az ösztöndíj havi összege egyetemi hallgatók részére legalább 400 és legfeljebb 650 forint, középiskolai tanulók részére 200—350 forint.

Az ösztöndíjban részesülő egyetemi hallgatót a törvényes rendelkezéseknek megfelelő családi pótlék is megilleti.

Az adományozó és az ösztöndíjas írásbeli szerződést kötnek. A szerződésben az adományozó kötelezi magát az ösztöndíj folyósítására, kötelessége továbbá figyelemmel kíséreni és támogatni az ösztöndíjas tanulmányi munkáját, erkölcsi-politikai fejlődését. Az ösztöndíjas kötelezi magát arra, hogy tanulmányi és vizsga-kötelezettségeinek idejében legjobb tudása szerint, eleget tesz az erkölcsileg-politikailag kifogástalan magatartást tanúsít.

Egyetemi, valamint technikum tanulmányok folytatására adott ösztöndíj esetén az adományozó a szerződésben tartozik kikötni, gimnáziumi tanulmányok esetén pedig kikötni, hogy az ösztöndíjas tanulmányainak befejezése után valamely közegben, városban, járásban, megyében, vagy meghatározott üzemből a végzettségének megfelelő munkakörben meghatározott ideig tartó munkaviszonyt köteles létesíteni. Ilyen munkaviszonyra legfeljebb annyit éven át kötelezhető, ahány évnek megfelelő ösztöndíjat kapott.

Az adományozó a szerződést felbonthatja, ha az ösztöndíjas a szerződésben vállalt tanulmányi, illetőleg egyéb kötelezettségét nem teljesítette.

Az ösztöndíjas a szerződést megszüntetheti, ha betegség, baleset, vagy egyéb súlyos ok következtében tanulmányait nem képes folytatni, vagy ha az adományozó két hónapon át az ösztöndíjat felhívás ellenére sem fizeti.

A szerződés felbontása esetén az adományozó a kifizetett ösztöndíjat egészben vagy részben visszakövetelheti. A szerződés megszűntetése esetében az ösztöndíj nem követelhető vissza.

További ösztöndíjak és kedvezmények

A népköztársasági egyetemi és főiskolai ösztöndíj kivételével egyéb ösztöndíjat és rendszeres pénzbeli, szociális támogatást az ösztöndíjas nem kaphat más juttatásokban, illetőleg kedvezményekben azonban a többi hallgatóhoz hasonlóan részesülhet.

Állami költségvetésből gazdálkodó, de igazgatói, vagy vállalatfejlesztési alappal, nyereségrészesedéssel, költségfejlesztési hozzájárulással, illetőleg termelőszövetkezeti, szociális és kulturális alappal nem rendelkező szervek is létesíthetnek

ösztöndíjat az egyetemi végzettség megszerzésének elősegítésére, jelentékeny munkaerőhiány leküzdése céljából, azzal a feltétellel, hogy az ösztöndíjas kötelezi magát meghatározott ideig, de legfeljebb öt évig tartó munkaviszonyra az adományozónál.

A rendelet hatálybalépése előtt kötött ösztöndíj-szerződések továbbra is érvényesek, de a jelen rendelettel ellentétes kikötéseik megfelelően módosulnak. Az adományozó az ösztöndíjat 1960. január 1-től kezdődően csak a rendeletben megjelölt pénzforrásokból folyósíthatja, s ha ennek akadály van, a szerződést megszüntetheti.

A rendelet hatálya nem terjed ki a Honvédelmi Minisztérium által az egyetemi végzettség megszerzésének elősegítésére létesített, vagy létesítendő ösztöndíjakra.

A jelen rendelet kihirdetése napján lép hatályba. Végrehajtásáról a művelődési-ügyi miniszter az érdekelt miniszterekkel egyetértésben gondoskodik.

A marxizmus államelmélete a XXI. kongresszus fényében

Az államról szóló tanítás a marxizmus-leninizmus elméletében az egyik legfontosabb kérdés. Szükségszerűen következik ez a marxizmus forradalmi jellegéből, abból a XXI. kongresszus elméleti munkásságának, és elméleti tételeinek az egyik legfontosabb részét.

Tudjuk, hogy a marxizmus szerint az állam az uralkodó osztály erőszak szerve, hatalmi szerve, továbbá az állam a társadalmi fejlődés terméke; tehát nem volt mindig és nem is lesz mindig.

Az állam a kommunizmusban elhal, megszűnik. Addig azonban sok változások megy át. Erre utalva Hruscsov elvtárs a következőket mondta kongresszusi beszámolójában: »A marxizmus-leninizmus azt tanítja, hogy a kommunizmusban az állam elhal; hogy a társadalom igazgatásával összefüggő funkcióit elvesztik politikai jellegüket és a nép közvetlenül fogja intézni a társadalom ügyeit...«

Az állam elhalásának kérdése — ha dialektikusan értelmezzük — egyértelmű a szocialista államigazgatás társadalmi öngazgatásá fejlődésének kérdésével. A kommunizmusban is megmaradnak bizonyos társadalmi funkciók, amelyek hasonlóak lesznek a jelenlegi állami funkciókhoz, de jellegük és ellátásuk módja más lesz, mint a fejlődés jelenlegi szakaszában.

A szocialista államiság fejlődésének fő irányzata: a demokrácia általános kibontakozása, a lakosság legszélesebb rétegeinek bevonása az ország minden ügyének intézésébe, valamennyi állampolgár bekapcsolása

fel a figyelmet. Mindenekelőtt az állam elhalásának a kérdése, és az állam új feladatai a kommunizmusba való átmenet idején jelentik a XXI. kongresszus elméleti munkásságának, és elméleti tételeinek az egyik legfontosabb részét.

Tudjuk, hogy a marxizmus szerint az állam az uralkodó osztály erőszak szerve, hatalmi szerve, továbbá az állam a társadalmi fejlődés terméke; tehát nem volt mindig és nem is lesz mindig.

Az állam a kommunizmusban elhal, megszűnik. Addig azonban sok változások megy át. Erre utalva Hruscsov elvtárs a következőket mondta kongresszusi beszámolójában: »A marxizmus-leninizmus azt tanítja, hogy a kommunizmusban az állam elhal; hogy a társadalom igazgatásával összefüggő funkcióit elvesztik politikai jellegüket és a nép közvetlenül fogja intézni a társadalom ügyeit...«

Az állam elhalásának kérdése — ha dialektikusan értelmezzük — egyértelmű a szocialista államigazgatás társadalmi öngazgatásá fejlődésének kérdésével. A kommunizmusban is megmaradnak bizonyos társadalmi funkciók, amelyek hasonlóak lesznek a jelenlegi állami funkciókhoz, de jellegük és ellátásuk módja más lesz, mint a fejlődés jelenlegi szakaszában.